

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 — »
 Negyedévre . . . 2 — 50 »
 Egy hóra . . . — — 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felajánlások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

Pécs szab. kir. város Közön-ségéhez!

A „Magyar Kerékpár Szövetség” szeptember hó 4-én (vasárnap) tartja városunkban ez évi tanácsulását.

A messze idegenből jövő kerékpárosok tiszteletére alulírott club Méltóságos **Dr. Fejérváry Imre báró** úr Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város főispánjának **védnöksége** alatt nagyszabású ünnepélyeket rendez, melyek hivatták sporttársainknak pécsi tartózkodásukat felejthetlenné tenni.

Legyen ünnepélyünk a város ünnepe, terjedjen szét az egész hazában Pécs vendégszeretetének hira!

Kérjük e nemes város minden polgárát, mozdítsa elő ünnepélyeink sikerét az által, hogy a **kocsi-korzón diszitett fogattal** részt vesz és szerencséltesse a vasárnap d. u. 1 órakor a Vigadó, nagytermében tartandó **diszebédet**, ugy délutáni **versenyeinket** jelenlétével.

A **háztulajdonos** urakat pedig arra kérjük, hogy házaikat e napon **lobogókkal feldiszipíteni** sziveskedjenek.

Pécs **összes kerékpárosait** kérjük, hogy szombaton este 8 1/2 órakor a lampion menetben vegyenek részt. Találkozás Pannonia kávéház. Lampionokat a club ad.

A **kocsi-korzóra** vonatkozó bejelentések Reeh György tanácsnok urhoz,

a **diszebédre** vonatkozó jelentkezések Kindl József vezérigazgató urhoz intézendők.

Tisztelettel
 a „Pécsi Bicycle Club.”

A lefegyverzési indítvány oka.

Pécs, 1898. szept. 1.

Az az általános lelkesültség, a melyet a minden oroszok hatalmas urának az általános lefegyverzés érdekében tett nemeslelkű indítványa világszerte keltett, csak-

hamar lelohadt s nem kevésbé általános bizalmatlanságnak adott helyet, a mely aggodó gondossággal keresi ennek a lépésnek valódi indító okait, mert hogy tisztán humanitárius érzelmek diktálták volna az északi kényurnak az örök világbeke utáni sóvárgást s indították volna az első lépés megtételére annak megvalósítása felé, azt a körülmények hideg latolgatása után komolyan elhinni senki sem fogja.

Nem mintha azok az okok, melyek Murawiew jegyzékében az indítvány támogatására fölhozva vannak, nem lennének egytől egyig csupa aranyigazságok, de mert az indítványozó hatalomnak egész multja, sőt egész szervezete és jelen törekvései a legkiáltóbb ellentétben állnak az indítvány megokolására felhozott igazságokkal.

Az orosz birodalom kényura, ki hatalmát mindenkor a szuronyokra támaszkodva tartotta fenn, ki még most is hódító politikát folytat egy távoli világ részben, nem lehet őszintén áthatva annak igazságától, hogy a folytonos fegyverkezés aláássa a népek jólétét, hogy ez elkerülhetlenül egy borzasztó katasztrófához vezet. Most, mikor a művelt világ egyetlen hatalma, a mely eddig távol tudta magát tartani a militarizmustól, az északamerikai Unió, szintén beállott hódító hatalomnak s állandó nagy hadsereg tartásának kényszerre előtt áll; mikor maga az indítványozó Oroszország Ázsiában élethalál harcra kényszeríti Angliát China és közvetve India birtoklása miatt, az általános lefegyverzési indítvány sikerében kevésbé lehet bizni, mint bármikor máskor s azért annak felvetése őszinte nem is lehet.

Az orosz indítvány titkos rugóját sokan abban keresik, hogy a cár belátta azokat a nagy veszedelmeket, a melyek az államokat és trónokat az egyre hatalmasabbá váló szociálizmus és különösen a saját birodalmában sohasem pihenő nihilizmus révén fenyegetik. Minél több embert vonnak be egy ország férfitörzsök közül a militarizmus lélekölő kaszárnyáiba, minél több milliót harácsolnak el egy ország polgárainak verejtékéből első sorban az uralkodó dinasztiák megvédésére összeerő-

szakolt hadseregek fentartására, annál mélyebb és terjedtebb lesz az elégtelenség, az elfojtott düh és a vágy, e minden anyagi jólétet tönkretévő s mind elviselhetlenebbé váló tehertől megszabadulni, s annál hatalmasabban izmosodik meg a szociálizmus.

Nos, ez is olyan kétségbevonhatatlan igazság, mint a Murawiew jegyzékében felsorolt többi okok, de mi még sem hiszszük, hogy a nihilizmus s a szociálizmustól való félelem készítette volna a cárt indítványa megtételére, mert ha ez lenne az indító ok, akkor azt sem vonhatná kétségbe senki, hogy az általános lefegyverzésre való törekvés nem lenne őszinte az oroszok uralkodójában. Ha ő belátja s belátván, fél tőle, hogy a tulságos fegyverkezés a nihilizmus és szociálizmus győzelmét segíti elő, akkor komolyan és őszintén kell is törekednie, hogy a lefegyverzést lehetővé tegye, de akkor első sorban is neki magának kell a hódító politikáról lemondani, pedig hát csak a legutóbbi hónapok története is eléggé bizonyítja, hogy ennek épen az ellenkezőjét cselekszi.

Az sem lehet, hogy ezzel az indítvánnyal a többi hatalmakat akarja megteveszteni s őket a leszerelés keresztülvitelére birni, hogy aztán ő titokban folytatott fegyverkezése révén szabadon diktálhasson a leszerelt hatalmaknak. Olyan naivnaknak csak nem tarthatja a fehér cár az európai hatalmakat, hogy keresztülvigyük a leszerelést, mielőtt ő maga jó példával elől nem jár.

Másutt keresendők tehát a titkos rugók ehhez a különös akcióhoz, s ezeket meg is találhatjuk, ha figyelemmel kísérjük azt a hatást, mit Murawiew jegyzéke az egyes hatalmaknál keltett. Itt vannak először is a középeurópai hármasszövetség hatalmai, a melyeknél az indítvány mindenütt kedvező fogadtatásra talált. Természetes, mert ezeknek komoly és őszinte célja a béke fentartása, ezeknek tehát nagyon kívánatos lenne, ha ezt a céljukat kevesebb költséggel elérhetnék.

Anglia már más hurokat penget s tudni sem akar a lefegyverzésről s ez is természetes, mert hisz furcsa dolog is az,

minden iskola részére, rajz- és írószerek, térképek, tanszerek, irkafüzetek, festékek, zsebtentatartók, zsebkések a legjutányosabb áron

Engel Lajos utóda

Blancz József

könyvkereskedésében PÉCSETT, Király-utca az „Arany Hajó” szállodával szemben.

TANKÖNYVEK

mikor az, aki nagy husággal dönget valakit, azt kívánja attól, hogy dobja el magától a botot, a melylyel védelmezi magát a támadó ellen.

Ebből sokan azt következtetik, hogy az orosz lefegyverzési indítvány épen azért lett világgá bocsátva, mert tudták, hogy Anglia azt az orosz ázsiai terjeszkedés miatt ellenezni fogja s így Angliára fogják hátrahatni a sikertelenség ódiáját. Hát hiszen nem lenne ez rosszul kieszelve, ha egyáltalában elhíhetnők, hogy az oroszok olyan szégyenlős természetűek, miszerint bűnbakot keresnek, akit fegyverkezésük okozójául állíthassanak a világ elé.

Itt van végül Franciaország, ahol az orosz indítvány valóságos konsternációt idézett elő s aligha csalódunk, ha azt hisszük, hogy a franciák minden kutatás nélkül is eltalálták a cár akciójának valóságos indító okát. Emlékezhetünk még rá, hisz nem oly régen történt, mikor egész Franciaországot valóságos ruszofil láz fogta el s a szabad köztársaság fiai alig tudtak hova lenni tomboló örömben, hogy sikerült az északi kényurat a velük való szövetekezésre bírni.

Ilyen túláradó lelkesedést nem keltethett olyan szövetség, a mely csak védelemre van alapítva, hisz Franciaország semmiféle támadás veszélyének jelenlegi határai közt kitéve nem volt; az oroszimádásnak tehát más magyarázata nem lehetett, mint hogy a francia nemzet az orosz szövetséget támadó szövetségnek tekintette, a mely őket a reváns-eszme keresztülvitelében fogja segíteni.

Nos, az orosz cár lefegyverzési indítványa ezt a magyarázatot alaposan tönkretette, mert az nem más, mint izenet a francia nemzetnek, hogy a cár nem hajlandó háborút viselni az ő szép szemükért, még kevésbé mostani határaik kiterjesztéséért. Mert az a nagyhatalom, a mely hivatalosan dicsőíti a békeszövetségeket s maga hívja fel társait az általános leszerelésre, csak nem léphet fel ugyanezek ellen a hatalmak ellen mint egy agresszív

szövetségnek a tagja, hanem épen ezzel az indítvánnyal hivatalosan akarta jelezni, hogy az a szövetség, a melyet ő Franciaországgal kötött, békés jellegű s csak védelemre szorítkozik a megtámadott szövetségstárs javára.

Egyedül elfogadható indító oka tehát a cár békeakciójának az orosz-francia szövetség jellegének illetően hivatalos magyarázata lehetett s azért a franciák felháborodása még a legtermészetesebb.

H i r e k.

Pécs, 1898. szept. 1.

Délvidéken.

Szeretek elbolyongni büszke csarnokaid között Velence, — hol egykor hőseid s halhatatlan nagyjaid születtek Itália . . .

Hol most messze vidékek vándorai keresik az életöröm virágait.

. . . . Leülök a Piazzetta kőoszlopoi alá s belebámulok a csendbe. Olyan csendes, olyan kihalt minden. — A tengerpart kiszögellő partján hever a sütkérező, a semmittévő délvidéki nép s a Provence vidékének gyermekei: a gondolierok, a halászok s a tenger-melléki csavargók. — A tengeren sem látni a gondolázók raját s a Lidó partján is minden oly szokatlan csendes. A Márkus téren is a futkosó, élelmet kereső galambokat nem riasztja a nyüzsgő ember-áradat. — Ama gyorsan muló napok egyike volt ez, a mikor a déli, perzselő napsugár elől mindenki szobájába, vagy a Lidó árnyas pálmaberkei alá menekül.

Ilyenkor lehet látni a tengerparti városok népét a maga természetességében.

Elnézem ezt az örökösen henyelő, délvidéki népet, kiknek a tengerpart napsütötte kövein oly boldogító a pihenés. A kiknek minden vigaszuk, minden gyönyörük a végtelen tenger, melyet a gyermekszív, ha egyszer megszeret, megszakad utána a férfi szív, ha egyszer válni kell. — Tanulni jövünk mi ide honszerelmet s ragaszkodást a röghöz, melyet taposánk. — Keresni az életöröm virágait, a magányt, a csendet.

. . . . S eljő az est. A bucsuzó napsugarak végig futnak a tenger ringó vizén s előbbüvik a hold, hogy kékes világításba burkolja a Piazzetta oszlopsorait. Tündéri kép tü-

Négy hét mult el, hogy Jenő urfi a hugát tanította.

Gyönyörű szép nyári délután volt s mint rendesen, most is órára készültek. A mama is benn volt s utasítást adott Jenőnek:

— Csak szorgalmasan, édes Jenő fiam, nem leszek haládatlan . . . Csak szorítsd ezt a rossz Lillát, szorítsd, amennyire csak tudod! Tanuljon most, ha évközben nem tetszett ő nagyságának! . . .

E szavak elhangzása után az ajtó becsapódott s a nevelő és Lilla — mama nélkül maradtak.

A mama alig huzta ki lábát a szobából, Lilla kedvetlenül csüggeszté le fejét, majd kőröleg fordul Jenőhöz:

— Édes Jenő, nekem úgy fáj a fejem, ne tanuljunk ma! . . .

— Ha úgy tetszik magácskának, szivesen elengedem a mai órát . . .

— Óh milyen jó maga, édes Jenő! — De azért maradjunk ám idebenn! Talán beszélgethetnénk egy kicsit, hisz a mama . . .

— Úgy sincs ide benn! Nemde eltaláltam a gondolatát?

— Igen, de még azt akartam mondani, hogy a számtani füzetet azért nyitom ki, hogy ha a mama bejönne . . .

— Hát belevághassunk a leckébe . . . Igazán kedves maga Lillácska . . .

nik elő, Istennek egy bágyadt mosolya, egy fenséges természeti kép. A Grande Canal-on egymásután haladnak a lampionos gondolák s idehallik a Márkus térre a Santa Lucia büvös dala. A Flórián teraszán ülök — előttem vonul el a Corzó népe s mi férfiak, mint az élvezetekben gazdag Páris gyermekei, kutatjuk az éj szép vándorait.

S mikor Carneval jött büszke trónján ülve, meglöpni a szívek titkait, vigságában tombolt az az örökösen jókedvű gondtalanságban élő délvidéki nép. Virággal hinték be utját a kacagó asszonyok s a Flórián vendégei virágerdőt szórtak Venezia szépei közé.

. . . . Vigság, kacagás s végnélküli jókedv honol itt s nem hatol ide a nyüzsgő küzdelmek árjával harcoló emberáradat lármája.

Messze vidékek vándorai, mikor kime-nekülnek az életküzdelem lármás zajából s ide jönnek a délvidék örökké mosolygó ege alá, a fakadó virágok közé, hol az életcél eléréseért küzdő, erős akarattal bíró emberek nincsenek, — csak vigak s kacagók, — akkor látják, hogy nemcsak a végnélküli munka, nemcsak a világi gyönyörök mérhetetlen élvezése képezi csupán az élet örömet, — hanem a lelkesedés a mult dicsősége iránt, a szülőföld szeretete, nyugodt pihenés a természet ölében, mind kiegészítő részei a boldogság lételének, — itt a délvidék heve varázsolja az arcra a boldogság mosolyát, nekünk a fáradtságos munka megtermett gyümölcse okoz csak pillanatnyi — muló gyönyört. Pedig az életnek csak egy igazsága van, csupán egy gyönyörűsége; ha kutatjuk a lélek néma vágyait s ha kielégítjük a szív minden vágyát.

H.

Napirend 1898. szeptember 2-án.

Naptár: péntek, szept. 2. — Róm. kath.: Jusztus. — Prot.: Jusztus. — Görög-kel.: (aug. 21.) Tádé. — Zsidó: Elul 16. — Nap két 5 óra 5 perckor; nyugszik 6 óra 21 perckor. — Hold két 6 óra 46 perckor este; nyugszik reggel 7 óra 23 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Változó felhőzet, hűvös szeles idő várható, jelentékeny csapadék nélkül.

— (Személyi hír.) Báró Fejérváry Imre dr. főispán ma este visszaérkezik Pécsre Cilliből, hova három napra nejének meglátogatására utazott és holnap átveszi hivatalának vezetését. Dr. Darócy Aladár főispáni titkár szintén ma érkezett vissza szabadságáról.

— Ugy-e? . . . No hát beszéljünk! . . . De nini, maga olyan furcsán néz reám, mintha el akarna nyelni a szemével, mi baja?

— Nekem?
— Magának hát! Mi baja?
— Nekem?
— Ejh de . . . olyan izé maga máma! Mi baja?

— Beteg vagyok!
— Bete-eg? . . . Jesszus! . . . Nini, igazán ám, milyen sápadt?! . . . Jaj, jaj édes Istenem, szaladok a mamáért!

— Jaj ne, ne édes Lilla, hagyja az édes mamáját, ő úgy sem tudna meggyógyítani.

— Ne-em? . . . Óh szegény . . . én igazán sajnálom ám magát!

— Ah, igazán sajnál?

— No, tán nem is hiszi? . . . No jó, hát nem sajnálom, tudja? . . . Hm . . .

— Óh sajnáljon, kérem sajnáljon, édes Lillám!

— Mi, — mi, — mi az? Nem vagyok én magának a Lillája! Furcsa . . .

— Óh ne kinozzon már tovább édes Lill . . .

— Jenő! . . . ki ne mondja még egyszer, mert bizony isten sikoltok!

— Nem, nem, bánom, de — a mama is meghallja!

— Jesszus . . . No hát maga olyan . . .

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Virágfakadás.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

— Hát leraktad a vizsgákat édes Jenő öcsém?

— Le bizony, kedves néni és pedig — hála istennek — jelesen!

— No lám, milyen jó! — Tudod-e, jutott valami az eszembe. Azt gondoltam, hogy eljöhethetnél hozzánk a nyárra, annál is inkább, hogy Lilla hugodat — ki a számtanból bizny szépen bukfcnet vetett, — előkészítenéd a szeptemberi pótvizsgára . . . Ha jól tudom, te a hatodik osztályt végezted, ugy-e?

— Jól tudja, kedves néni.

— Lilla meg csak a harmadikat — akarta; ilyenformán nem lesz vele nehéz boldogulnod . . . Birsz-e vele?

— Ó igen, kedves néni! . . .

— Úgy hát holnap magammal viszlek, eljössz-e?

— Kész örömmel édes nénikém!

El is mentek s Jenő megkezdte a nevelői teendőik végzését.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— **(Az igazságügyminiszternek a Pécsi Dalárda.)** Már tegnap jeleztük, hogy az igazságügyminiszter tegnap estére *Aidinger* János országgyűlési képviselőhöz volt hivatalos Nagy-Kozárra és a *Blaskovich* István kir. táblai elnöknel tiszteletére adott ebéd után az egész társaság Nagy-Kozárra indult ki. *Aidinger* János a pécsi dalárdának is elnöke lévén, ezen egyesület kellemes meglepetést akart szerezni a miniszternek s a hirtelen összehozott tagok estefelé hét órakor kocsira ültek és szintén Nagy-Kozárra hajtottak, a hol *Aidinger* János házában serenadot adtak, három szép énekszámot dalolván el. Az ének befejezte után a dalárda tagjai a miniszter üdvözlésére siettek, kit *Reberits* Imre al-elnök rövid, lendületes beszéddel üdvözölt, bemutatván neki Pécsnek ezen országos hírű egyesületét. A házigazda örömmel fogadta a dalárda előzenészetét és a megjelent tagokat vacsorára hívta meg s így szépszámu társaság vett részt a miniszter tiszteletére rendezett vacsorán, melyre a dalárda tagjain kívül megjelentek *Blaskovich* István kir. táblai elnök, *Varga* Nagy István helyettes törvényszéki elnök, *Majorossy* Imre polgármester, dr. *Rákossy* Imre kir. alügyész, *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitány, *Zsolnay* György. A vacsora alatt *Aidinger* János mint házigazda üdvözölte vendégeként a minisztert, ki viszont házigazdájára és annak nejeire emelte poharát. *Majorossy* Imre polgármester a »Pécsi Dalárdát« s különösen annak oszlopos tagját, *Hoffer* Károlyt éltette. A vacsora a legkedélyesebb hangulatban folyt le és utána az asztal mellett maradó társaságot a pécsi dalárda gyönyörködtette szebbnél-szebb dalaival, melyek osztatlan tetszéssel fogadtattak és folytonosan fokozták a vidám hangulatot, úgy hogy az órák gyorsan röpültek el és két óra körül járt az idő, midőn a vendégsereg Erdély igazságügyminiszterrel élén, bucsut vett a házigazdától és az általuk elfoglalt kocsisor Pécs felé vette útját. Ma délelőtt 10 órakor *Blaskovich* István kir. táblai elnök kíséretében *Szent-Lászlóra* kocsizott ki a miniszter *Hetyey* Sámuel pécsi püspök

látogatására, ott volt ebéden és este ismét *Blaskovich* Istvánnál lesz vacsora tiszteletére. A miniszter az eddig megállapított program szerint holnap délelőtt fog Pécsről elutazni.

— **(A kerékpáros - szövetségi ünnepélyekről)** egy füzetben adta ki a szeptember 4-diki ünnepségekről az összes tudnivalókat a pécsi Bicycle-Club. A füzet közli az ünnep sorrendjét, a Bicycle-Club meghívóját az ünnepélyre s bemutatja a versenypálya tervezetét. Az ünnepély védnöke dr. *Fejérváry* Imre báró főispán lesz; diszelnökök *Zsolnay* Vilmos, *Majorossy* Imre polgármester és *Trixler* Károly alispán; tiszteletbeli elnökök: *Kindl* József, *Dischka* Győző, *Jobst* László dr., *Egry* Béla dr., *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitány, *Koharits* N. János és *Lenkei* Lajos. Az ünnepély rendezőbizottságának elnökei *Reeh* György tanácsos és *Kiss* József, a bicikli-club elnöke. A rendező bizottság huszonöt tagból áll. A fogadó bizottságnak — *Bahula* József dr. elnöke alatt — huszonnégy tagja van. A versenybizottság elnökei: *Szemere* Attila, orsz. képviselő, *Herbert* János tanácsos és *Kiss* József, maga a versenybizottság huszonegy tagból áll. Van még korzó-bíró bizottság is az összes bizottságok előadói ifj. *Bedő* Imre és ifj. *Fürst* Gyula. A füzet közli végül a versenypálya képét a tribünnel, a startot a pályán és egy nyílt verseu rajzát.

— **(Himen.)** *Grünfeld* Jenő kiscelli bérlő, eljegyezte *Freund* Melaniet, *Freund* Ármin földbirtokos leányát Pakson. — *Nádos* Kálmán eljegyezte *Kreucer* Lujzát Karádon.

— **(V. H. O. Sz.)** Ez a négy betű a »Vidéki Hirlapírók Országos Szövetsége« hivatalos értesítőjének a címe. Az értesítőből most jelent meg a 4-ik szám, a mely közli az aug. 14-diki felügyelő bizottsági és igazgatósági ülés jegyzőkönyvét és egy jelentést a nyugdíjtervezet ügyében.

— **(A boszú.)** Véres tette vitte *Arnold* József komlóli lakost a boszú. Már régóta forralta a boszút régi haragosa, *Stir* Mihály ellen s most megleste azt az utcán egyik este és rátámadván, egy bottal véresre verte. A

megvert embert csak a segélykiáltásaira összesereglett nép tudta kiszabadítani támadója kezei közül, akit följelentettek a bíróságnál.

— **(Szeptember.)** Szeptember első napja ugyancsak borongós, szeles idővel köszöntött reánk. Az égen fellegek kergették egymást, a földön pedig a szél kavarta a port és vitte magával a sárguló faleveleket. Mert sárgul már a falevél és le is hull, hogy elsodorja a hideg, őszi szellő. Amely ma, szeptember elsején, már ime süvített is le a hegyekről, jelentve, hogy vége a nyárnak és jön az ősz. A nyár ugyan az idén nagyon szépséges és nagyon rövid volt, de hát a végén megjött a nagy meleg és a nyár megemberelte magát. Most már itt az őszi hava, szeptember, amely úgy látszik, következetesebb lesz a nevéhez és csakugyan őszi időt hoz reánk. Legalább azzal köszöntött be és ez is elég arra, hogy az őszre, levelek hullása, fecske távozása, virág hervadása idejére gondoljunk!

— **(Diákok börzeje.)** Hatalmas palota, a Pécsi Takarékpénztár palotája áll azon a helyen, hol ezelőtt még két évvel is a diákok tartották az ő könyvbörzejüket. A néhai jó »Nemzeti Kávéház« terrásza alatt volt a börze, de most a »Royal« kávéház nagy tükörelakai fénylenek arra a helyre. Elmúlt a »Nemzeti Kávéház«, lerombolták a régi emeletes házat — csak a diák-börze van ma is meg. Épen csak a helyét változtatta. Áttették a diákok a Jókai-terre, hol két nap óta nagy már az élénkség és folyik a könyvvásár. A börze árfolyamai különbözők; a régi könyvek olcsón kelnek, de a jobbakért se adnak sokkal többet. Mert hiába, a diákok is megtanulják ma már az üzleti világ elvét, hogy a mit ki-visznek a boltból, az már nem ér annyit, mint a mennyiért a kereskedő eladta!

— **(Ember az árokban.)** Ma reggel a Bányás-ut melletti árokban egy emberre akadtak a járókelők. Az ember ott teküdt az árok fenekén, véres fejjel s természetesen, az első pillanatban a ki látta, arra gondolt, hogy agyonütötték és holtan fekszik alant. Szaladtak is be a rendőrségre, hol jelentették a leletet.

— Semilyen sem vagyok . . . semilyen, csak beteg, nagyon beteg, hogy száz doktor sem gyógyítana meg!

— Száz? No talán az egész klinika?

— Még az sem! Csak — csak egy, egyetlen egy doktorka!

— No hallja, hát tudja maga mit beszél? Az elébb száz doktort emlegetett, most meg már . . .

— Csak egy, egyetlen egy . . . te édes Lillácskám!

— Te? . . . Hm . . . Mióta vagyok én magának te? Furcsa . . . mondtam már, hogy Lillácskája sem vagyok . . . No nézze meg az . . .

— Hallottam, hallottam édes mindenem, de a szívem, a szívem!

— De izé maga! . . . hát mit jajgat! Mit emlegeti nekem annyira a szívét. Mi közöm nekem hozzá . . .

— Óh sok, nagyon sok!

— Semmi se; tudja?! Aztán mit akar azzal az egy doktorkával? Ki az?

— Óh, hiszen mondtam már édes gyöngyvirágom, hogy te — — azaz, hogy maga, egyedül csak maga tudna meggyógyítani!

— Én-e? hahaha, hahaha!

— Csak kacagjon, majd meghallja a mama, aztán . . .

— No hát mit beszél maga olyan bolondokat? Azt mondja, száz orvos sem tudná meggyógyítani, hanem én — én, aki most is

pótvizsgára (!!!) készülök! Hát még most is azt meri állítani? Hát tudja maga mit beszél?!

— Csak én tudom. Épen az a baj, hogy csak én tudom, — más nem érti, hogy a szívem nagyon beteg, — igen beteg . . . mindig csak egyet dobog, csak egyet és azt nem akarják megérteni!

— A szive? . . . Furcsa — már az elébb is akartam kérdezni — hát van magának szive?

— Ah, hisz az a bajom, hogy van.

— Aztán már megint mit beszél? Mondom. Hát csak egyet dobog a sziv? Hahaha! . . . Menjen maga, hiszen nem tudja . . .

— De tudom, óh tudom . . .

— Ugyan már ne beszéljen, hiszen az merő hazugság! . . . Hát számítsa ki, hogy egy perc alatt is hányat dobog, aztán beszéljen! . . . Még ezt sem tudja, aztán engem akar tanítani! . . .

— De az enyém szüntelenül csak egyet dobog! . . .

— Hallja, maga ne mérgecsen! . . . Hát tegye fülét a szivére, vagy akarom mondani ide az én szivemre és számlálja meg! . . .

— Az is csak olyan mint a magáé, aztán ne akarjon velem ilyen bolond állításokat elhiteni! . . .

— De az eny . . .

— Juj . . . hát . . .

— Pszt! . . . Csak lassan beszéljen, mert a mama . . .

— Jesszus! igaz is! . . . Hát minek is mérgecsen?

— Én nem mérgecsen, csak azt mondom, ami igaz. Az én szívem csak egyet dobog!

— Ugyan mondja már miért, vagy mi az az egy?

— Szeretlek! . . .

— Hahaha! . . . Szeretlek! . . . Kit, mit?

Bizonyára azt a darab dióspatkót, ami délben még megmaradt, ugy-e? . . . Kéne? . . . De ni! . . . fitty! . . .

— Nem, nem a dióspatkót! . . . Nem azt, téged, téged szeretlek, téged imádlak, édes Lill . . .

— Juj, megint? . . . Aztán mit mondtott, engem szeret? . . . Hát nem a dióspatkót? . . . Imád? . . . Hisz nem vagyok én Isten, hm! . . .

— Ugy imádlak mint Istenemet édes . . .

— Nini, hogy reszket?! Milyen sápadt?! Jajajaj! . . . futok a mamáért.

— Az Istenért ne tegye! . . . Ne, ne. Csak maga, csak te, te jöjj ide mellém, édes Lillácskám és meggyógyulok . . .

— Jé! Igazán? Aztán mitől!

— Csak jer ide édes — és hajtsd ide fejecskédet — és én meggyógyulok! . . .

Ajha?! Hát maga fejjel gyógyítja magát?

— Csak jöjj, óh jöjj, ide édes!

Onnan ki is mentek a helyszínére s mikor az embert az árokból kiemelték, akkor látták, hogy nem történt semmi bűntény, hanem egyszerűen részeg volt és beleesett az árokba, ahol betörte a fejét. A pálinka még annyira hatalmában tartotta, mikor kiemelték az árokból, hogy egészen magánkül volt s nem is lehetett kihallgatni. Így tehát azt sem tudják, hogy mi a neve és hová való. Egyelőre bevitték a kórházba, míg kijózanodik.

— **(Tolvajok a szőlőben.)** A szőlőtolvajoknak most van a szezójuk. Hogy érik a szőlő és minden édessége mellett méregdrága is, nem valami utolsó kereset a szőlőárusítás, főképp ha még ingyen is lehet jutni az eladandó mennyiséghez. Így hát a szőlőtolvajok most vannak elemükben és bizony sorban lefosztogatják a leggazdagabb tőkéket érett terhűtől nem egy szőlőben. Rendszerint éjjel járnak ki a hegyekre és reggel már a piacon hamarosan tul is adnak a lopott szőlőn. Persze a szőlőnek még nincs az a tulajdonsága eddig, hogy megismerjék rajta, hogy lopott-e s így a tolvajok jó vásárt csinálva, másnap megint csak lopott szőlőt árulnak a piacon. A sok panasz dacára még eddig nem bírtak egy tolvajt se megcsipni, hanem a hegyesözök kettőzött éberséggel vigyáznak, hogy — ha el nem foghatják is — legalább elriaszassák a szőlők közül a tolvajokat.

— **(Gyermekek fosztogatói.)** Ugy látszik megint a gyermekek fosztogatására vemedett valami csavargó némbor. Ugyanis tegnap két eset is történt, hogy fiatal, alig négy-ötéves gyermekeket kifosztott valaki. Az egyik eset a felsőhavi utcában történt, ahol *Fehér* Juliska ötéves kis leányt állította meg egy vén asszony és barátságosan bánván vele, egy krajcárért még egy boltban cukrot is vett neki s aztán kicsalta magával a havihegyre. Ott levette a fejről a kendőjét és a füleiből kivette az aranyfülbevalókat s aztán rákiáltott, hogy takarodjék haza. A kis leány remegve szaladt el tőle és otthon sirva mondta el szüleinek az esetet. Azok még el is indultak az

— Én nem bánom, de ha megcsip a mama!

— Nem, nem csip meg csak jöjj ide.

— No jó, ha magának a fejem kell, oda viszem, de csak nem veszi be?

— Nem, nem csak . . .

— Jaj de oda viszem ám a számtani füzetet is, hogyha a mama . . .

— Jó jó lesz édes, csak jöjj . . .

— No itt vagyok hát . . . Itt a fejem de aztán meggyógyuljon ám! . . .

— Meg, meg . . .

— No gyógyul már? . . .

— I—i—gen! Ah!

— Jesszus! . . . hiszen maga megcsókolt . . . Menjen maga!

— Ne haragudj édes mindenem, ne, ne menj el!

— Azért is elmegyek, tudja! . . . Tudtam, gondoltam, hogy maga csak hazudik, magának nem is a fejem kellett, hanem . . . Menjen maga szem . . .

Már nem fejezhette be az utolsó szót, a mama közeledése megzavarta s midőn az ajtón belépett, kiki a helyén volt s a nevelő ur folytatta a magyarázást:

— Ugy van, minél, — minél többet dolgoznak a munkások, annál többet keresnek!

— Hát megy-e a lecke édes Jenő öcsém?!

— Sikertül-e majd a vizsga? . . .

— Óh, Lilla iparkodik, bizonyára leteszi a pótvizsgát! . . . **Horváth Sándor.**

asszony keresésére, de nem találták sehol. Mert az már akkor a harangöntő-utcában járt, a honnan egy négyéves gyermeket csalt ki a temető mellé magával s ott kabátját lehuzván róla, azzal sietve odább állott. A gyermekfosztogatót keresi a rendőrség.

— **(Harcias házaló.)** Tegnap este a siklósi-utcában egyik kocsmában nagy ribilítést okozott egy házaló. Ugy látszik, jó gseftet csinált valahol, mert ugyancsak töltögette magába a söroket. Mikor aztán a sör a fejébe szállt, kikötött a kocsmárossal és nem akart fizetni. Közben pedig a földhöz vagdosta az asztalon előtte álló üres sörösuvegeket, majd az utcára ment ki, dacára, hogy a kocsmáros nem akarta elengedni, míg nem fizet, s az utcán csapott botrányt. Két hazatérő munkásnak állt elébe, ki akarván azokkal kezdeni; de bizony az egyik egypár barátságos oldalba lökessel futásra kényszerítette. És a harcias házaló úgy elszaladt, hogy még ma sem találták sehol, mikor a rendőrség kérdőre akarta volna vonni a botrány miatt.

— **(Állami ménlovak vásárlása.)** A földművelési miniszter most állapította meg a ménlovásárok helyét és idejét. Ilyen ménlovásár lesz Kaposvárott is szeptember 15-én. Azok a lőtulajdonosok, kik tenyésztési célokra alkalmas ménlovaikat eladni akarják, a jelzett napon jelenjenek meg a vásárló bizottság előtt.

— **(Az európai haderő hosszsága.)** Mig a cárt a lefegyverezés eszméje foglalkoztatta, addig egy angol statisztikus különös számadással bajmóldott. Kisütötte, hogy milyen hosszú területen állíthatnák fel az egész európai haderőt ágyukkal, lovakkal egyetemben. Az eredmény: 24 mérföld, még pedig azzal a feltétellel, ha a katonák szorosban egymás háta mögött állnának. Ha valamelyik Caesar szemlét akarna tartani az imigy egyesített hadsereg fölött, úgy kerek egy esztendeig kellene várnia, míg az utolsó katona is eldefilirozna mellette. Ennyi ideig pedig aligha tud egyfolytában valaki nyeregben ülni s egyebektől eltekintve már ezért sem valószínű, hogy valaha így összehozzák Európa katonaságát.

— **(Öngyilkosok utcája.)** A new-yorki ujságok az Empire City egy különös utcájára hívják föl a rendőrség figyelmét. Third Street (harmadik ut) a neve ennek a sajátságos helynek, amelynek lakói valósággal öngyilkossági mániában szenvednek, elannyira, hogy általánosan az öngyilkosok-utcájának nevezik ezt a szomorú, bérkaszányakkal teleépített utcát. E bérkaszányák lakosai többnyire bevándorolt külföldiek, németek, olaszok, magyarok és oroszok, akik New-York nagy szabóműhelyeiben és dohánygyáraiban dolgoznak. A férfiakat többnyire az alkohol kergeti az öngyilkosságba, az asszonyokat pedig a nyomor és az elhagyatottság érzése. Valóságos járvány közöttük az öngyilkosság, évenként átlag 300 ember emészt el magát ebben az utcában. A múlt év augusztusában naponként 15—20 öngyilkost szállítottak onnan a Bellevue-kórházba.

— **(Kisgazdák kirándulása.)** Mint régebben jeleztük is már, negyven németbólyi és ráctőtősi kisgazda az állami ménes megtekintése és az ottani mintagazdaság tanulma-

nyozása céljából tegnap Kisbérre utazott. A gazdákat *Schneider* József, németbólyi gazda vezeti a tanulmányi kiránduláson, melyről bizonyára értékes és gyakorlati tapasztalatokkal ellátva térnek vissza.

— **(Egyházmegyei hír.)** *Eberling* Mátyás, babarci plébános, a mohácsi kerületi esperesi tisztségtől — saját kérelmére — fölmentetvén, a kerület esperesévé *Szandtner* Antal, dunaszekcsői plébános, eddigi espereskerületi jegyző, neveztetett ki.

— **(Szélhámós csavargó.)** *Weinhoffer* Jakab gráci születésű 18 éves csavargó egy este szállást kért *Till* József magyarszéki molnártól, aki szívesen adott neki a pajtában szállást. Mikor lefeküdtek, a csavargó *Weinhoffer* bement az istállóba és a kocsisnak óráját magához vette s nyomban otthagya szállását. Elment a szomszéd *Pap* Mihály malmába, hol ismét szállást kért s kapott is s ugyanazon éjjel *Pap* Mihály molárnak a falon függő kétsövű fegyverét és vadásztarisznyáját magához vette és azon éjjel elhagyta a szállást, a lopott tárgyakkal Vaszarrá ment és *Róth* kocsmárosnak eladta a puskát a tarisznyával együtt 5 frtért; de az csak 2 forintot adott neki, a többi majd későbbre ígérte, hogy majd kifizeti; de figyelmeztette *Weinhoffert*, hogy senkinek meg ne mondja, hogy ők a puska dolgában ügyletet kötöttek. *Weinhoffer* ezután elhagyta Vaszart, *Róth* pedig a tarisznyát kutatta, a tarisznyában olyan iratokra talált, melyből megtudta, hogy a puska és tarisznya *Pap* Mihály magyarszéki molnár tulajdonát képezi, azonnal utána indult és Szalotnak közelében *Weinhoffert* elfogta és Vaszarrá a bíróhoz kísérte, ki aztán a mágocsi csendőrségre kísértette, kik a sásdi járásbírósa bírtónébe helyezték el, hol kihallgatják s azután a pécsi kir. ügyészségnek fogják átadni.

— **(Az öngyilkos hatos-bizottsága.)** Ma délelőtt 9 órakor hat ember állított be *Kovács* Antal, ügyeletes rendőrbiztos elé. Bátran léptek be a biztosi szobába és illemtudóan köszönvén, oda állítottak a biztos elé.

— No, mi baj? Mit akarnak? kérdezte tőlük a rendőrbiztos.

— Jelentjük alássan, biztos ur, mi vagyunk a hatos bizottság!

— Hatos bizottság és miféle ügyben?

— Hát a *Németh* Gergely öngyilkossága ügyében.

— Igen? És mit akarnak?

— Hát minket az összes napszámosok küldtek, hogy megmondjuk, miszerint a társunk nem egyenes uton ment a halálba.

— Nem egyenes uton? Hát maguk azt hiszik, hogy erőszakkal akasztották fel?

— No, azt nem mondjuk. Hanem hát a búbanat vitte arra, hogy felakasztotta magát.

— A búbanat? És miért?

Ekkor aztán a hatos bizottság csendesebb hangra fogta, tudván, hogy indiszkrét dolgokat penget. Elmondták, hogy *Németh* Gergely, a kit tegnap reggel felakasztva találtak a kanális mellett egy fán, a felesége miatt lett öngyilkos. A felesége ugyanis — legalább a hatos bizottságnak ez a véleménye — áthágt a hitvesi hűséget és mivel ura részeges volt, keresett magának másik embert, a ki megvigasztalja. A házibarát aztán kitérte min-

den jogából a férjet, sőt a mult hét péntekjén meg is verte a saját lakása udvarán. Hát ez keserítette el Németh Gergelyt annyira, hogy felakasztotta magát. Ezért nem ment egyenes uton a halálba. Csak ezt akarja a hatos bizottság hivatalos tudomásra hozni. Persze, a rendőrbiztos megmagyarázta nekik, hogy mindehhez a rendőrségnek semmi köze s a hatos bizottság — mint a ki dolgát jól végezte — nyugodtan hagyta el a biztosi szobát. Nekik elég volt, ha elmondhatták, hogy öngyilkos társuk nem ment — egyenes uton a halálba!

— **(Az égő Mars.)** Egynehány esztendeje azzal a szenzációs hírrel lepték meg a világot, hogy a Marson valami nagy tűzvész dühöng. Nem lehet tudni, hogy város égés vagy talán valami erdő lett a lángok martaléka, annyi azonban bizonyos, hogy azon a távoli csillagon nagy tűz van, melyet innen a földről is meg lehet figyelni. Néhány hét múlva meg kísütötték, hogy a lángok szabályos időközökben lobognak föl, tehát tüzes jelek, amik által a Mars lakói velünk érintkezésbe akarnak lépni. Később fellegeknek vagy hegységeknek magyarázták a titokzatos tűneményt. Most ismét itt az ideje a marsbeliek pyrotechnikáját tanulmányozni. Az uborkaszéken még mindig tart, a vörös csillag pedig augusztus 31-ikén esti 8 órakor pályájának főlzálló csomójába lépett és ezentúl napról-napra kedvezőbben észlelhető. Már is előállottak egy újabb Mars-égéssel, mely ezuttal nem külső, hanem belső égés. Az eddigi teoriák és hipotézisek ellenére ugyanis egy francia tűzvezéres és barátja,

Moreux abbé azt állítják, hogy a Mars most van őskorában, azaz, hogy sokkal fiatalabb, mint a föld. Az ezredes ezt abból a tényből következteti, hogy a Marson a sarki hó sokkal tökéletesebben olvad meg nyáron, mint nálunk, dacára annak, hogy az a bolygó sokkal távolabb van a naptól, mint mi. Ez a nagy belső meleg következménye, mely ama sötét vonalakat is előidézte, amiket csatornáknak nevezünk. Lényegükben ezek nem csatornák, hanem hosszú és széles földrepedések, tátongó szakadások, a milyenekhez hasonlókat itt a földön hiába keresnénk. A hold rianásai mindenesetre hasonló képződések. Az ő elmélete szerint az élet a Marson csak most van keletkezében és nem oly fejlett, aminőnek azt a legtöbb tudós képzele.

— **(Zola a szentek között.)** Tudva-levő, hogy Zola Emil világhírű reális tárgy regényei a vatikán részéről nem a legbarátságosabb fogadtatásban részesültek. Legtöbb műve bele is került az »Index«-be illetve abba, a jegyzékbe, amelybe a vatikán az egyházellenesnek ítélt műveket jegyzi. Amióta pedig a Dreyfus-pörben az igazság bajnokává szegődött, azóta az ő régi ellenségei mindent fölhasználnak arra, hogy a bátor embert, aki szembe mert szállani egy egész nemzet közvéleményével, megsemmisítsék. Mivel az ő jellemében nem találtak kivetni valót, bemocskolták az apja emlékét. Bűnül róvták föl neki azt is, hogy olasz volt. Az ellenségek tovább mentek. Azt hitték, hogy ha Zola ősei-nek az életét még tovább kutatják, újabb

botrányokat fedezhetnek fel. A szándék azonban nem sikerült. A »Sentinella Bresciana«, hosszas kutatások után, hiteles adatokkal bizonyítja, hogy Zola Emil egyik ősét IX. Pius 1860-ban szentté avatta. Szent Zola Keresztelő János ez, aki 1602-ben Jézus társaságába lépett és mint ilyen előbb Portugália indiai birtokaira, utóbb 1606-ban Japánba küldték, ahol 1620-ban vértanúhalált szenvedett hiteért.

— **(Megharapta a kutya.)** Ma ismét történt egy eset, melyben harapós kutya szerepel. Ennek a kutyának azonban a gazdáját sem ismerik; valószínűleg kóbor eb volt, a mely úgy tévedt be a városba és mivel nem bírták elfogni, nem is vehetik megfigyelés alá. Szerencsére, csak gyengén harapta meg a György-utcában Kis Etel cselédleányt, a ki az utcán sietett végig, mikor a kutya neki ugrott és a kötenyét és szoknyáját leszakította s a lába fejét megvérezte. Aztán elszaladt, a leány pedig a rendőrségre ment, hol a sebet kiégették.

— **(Razzia.)** Az éjjel rendőrségünk razziaát tartott, különösen a hely és munkanélküli csavargók után kutatva. Ilyen nyolc darab került a rendőrök kezei közé, de a mellett csavargó leányok is jutottak hurokra épen négyen, a kik most szintén a börtönben ülnek. Illetőségi helyük megállapítása után az elfogott csavargókat haza fogják toloncolni.

— **(Lafayette és az amerikaiak.)** Az 1900-iki párisi világkiállításon le fogják leplezni Lafayette pompás szobrát, melynek

kétszázötvenezer dollárnyi költségét az amerikaiak fizetik. Ez a szobor viszonzása lesz annak a fölséges szabadságszobornak, melyet Franciaország annak idején az Uniónak ajánlékozott s most a newyorki kikötő csodaszép disze. A költséget az iskolás gyermekek közt fogják összegyűjteni, ezek mindenikének egy vagy másfél centtel kellene hozzájárulnia. Most ismét sokat beszélnek Észak-Amerikában Lafayetteról, a nagy francia forradalom hősről, ki Amerika szabadságharcában is elévülhetetlen érdemeket szerzett. A nemzet hálájául Mac Kinley elnök elrendelte, hogy ezentul minden évben október 19-én minden iskola Lafayette-ünnepet rendezzen. Október 19-én tette le a fegyvert Cornwallis angol tábornok. Ez döntötte el a háborút s ebben legnagyobb része volt Lafayettenek és a francia segítő csapatoknak.

— **(Szövetkezetek terjedése.)** A vidéki hitelszövetkezetek száma egyre szaporodik. Legújabbban megyénkben Liptódon, Somogy megyében pedig Igalon és Szántón alakult hitelszövetkezet.

— **(Bagi és a generális.)** Beszéli ezt az adomát a kaszárnyában.

Infanterista Bagi bevonult 13 napra. Egy szép délután a puskaporos torony elé került vártára. Azt mondja neki a káplár:

— Hallja maga Bagi, ha jön a generális ur, jelezze azonnal.

Avval a káplár bemegy az őrtanyára pihenni egy kicsit. — Fél óra mulva elmegy Bagihoz.

— Bagi, járt itt a generális?
— Nem.
— Na, ha erre jön hát szóljon.
Egy kis idő mulva megint csak vissza jön a káplár.

— Nem jött erre még a generális?
— Nem.
— Na jó, ha erre jó, jelezze.
Bagi, az infanterista nyugodtan bámul a világba. Merengése közben meglát egy széles piros stráfos nadrágot. Megszólítja:

— Maga az a generális?
— Én vagyok.
— Na a herkópáterit magának, majd ad magának a káplár ur, már egy óra óta vár magára . . .

— **(Készülnek a világbékére.)** Az egész világ meglepetve néz a hideg északra, oda, a hol Szentpétervár csillogó palotái ragyognak. A revanst lihegő francia megdöbbenve, a ravasz angol megnyult, de gyanakvó arccal, a német filozofálva, az olasz kitörő lelkesedéssel, a magyar humorizálva s minden fegyver terhe alatt görnyedő nép lelki szeme előtt megjelenik az az idő, a mikor a várak helyén gyárkémények füstölögnek s az Úchátiusok bronzából kis szerencsemalacokat öntenek. De hogy tulajdonképen a világbékére hogy készülnek, azt legjobban megmutatja egy stockholmi és egy washingtoni távirat. A stockholmi távirat arról szól, hogy a csöndes, békés, szorgalmas svéd nemzet, mely rég idők óta nem vágyott katonai babérra, — erődöket épített. Épen ma tette közzé az erődítések

kiterjesztésére 1897-ben kiküldött bizottság jelentését, melyben 28 millió koronát kér Boden mellett Nordlandban új erőd építésére, Göteborgnak a tenger felől való megerősítésére és a Gottland szigetén levő erődök tökéletesítésére. A másik távirat Washingtonból a szabadság és a békés munka hazájából jön. Az amerikaiak büszkén visszautasítják a cár javaslatát s nem mennek el a békekonzferenciára. Samu bácsinak fejébe szállott a diadal mámore, nem hajlandó többé fölvenni a rőföt, hanem kardot akar csörtetni. Szóval készülnek a világbékére.

A mai számban közzétett **Friedmann Károly és Günsberger** butorraktár hirdetésére fölhívjuk t. olvasóink figyelmét.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetel

1898. szept. 1. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 762.0 mm. (emelkedő.)
Hőmérsék = 18.3 °C
 > maximuma: 23.5 °C
 > minimuma: 11.2 °C
Párányomás: 11.4 mm.
Relatív nedvesség: 73%
Felhőzet: 9 Cum. s t r. S. W.
Szélirány s erő: N = 4.
Csapadék 24 órai: 0.—

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

§ A bíróság illetékessége. Érdekes határozatot hozott a napokban a kuria egy pörben, mely a budapesti tőzsdebíróság előtt

indult meg. A tőzsdebiróság leszállította a maga illetékességét, a kuria pedig odavalónak mondta ki a kérdés eldöntését, kijelentve, hogy: a tőzsdebiróság illetékességét nem kifogásolhatja az alperes, noha a kötlevélen látható aláírás sem tőle, sem megbízottjától nem származik, ha az abban érintett ügyletnek egy része mindkét fél részéről már teljesített s így alperes a kötlevelet magáénak utólagosan elfogadta. A megokolás így szól: Alperes a kötlevélen foglalt ügyleteket a tárgyaláson nemcsak elismerte, hanem a kötlevélen érintett ügylet egy része mindkét fél részéről teljesített is s így alperes az ügyletet még az esetben is, ha a kötlevélen látható aláírás tényleg nem alperestől, illetve megbízottjától származott is, magáénak utólagosan elfogadta: Következésképp az abban foglalt összes feltételeket s így a budapesti áru- és értéktőzsde választott biróságára vonatkozó kikötést is magáévá tette.

T a n ü g y.

(Beiratások az iparostanonc és kereskedő-tanonc iskolákba. A folyó tanévre a beiratások az iparos-tanonc iskolába folyó hó 8. és 11. napjain délelőtt 9—12 óráig történnek a belvárosi népiskola irodahelyiségében. A kereskedő-tanoncok beiratása ugyane napokon d. e. 9—12 óráig a kir. főreáliskolában tartatik. A rendes előadás az iparos-tanoncokra nézve a belvárosi népiskola helyiségébe járókra szeptember 13-án, az Ágoston-téri népiskola helyiségébe járókra nézve pedig szeptember 14-én délután 2 órakor veszi kezdetét. A kereskedő-tanonc iskolában az előadás szeptember 13-án délután 2 órakor kezdődik. Az építő iparos-tanulók beiratása szintén a fentebbi időben történik. Az iparos tanulók beiratási díja 3 frt 50 krajcár, az építő iparos tanoncoké 5 frt 50 krajcár, a kereskedő tanoncoké pedig havonként 1 frt 50 krajcár. A kik tanoncaikat be nem iratják, 20 frttől 200 frtig terjedő pénzbírsággal büntethetők.)

T Á V I R A T O K.

— A Dreyfuss-pör válsága.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban a tegnap letartóztatott Henry alezredes börtönében torkát egy beretvával ketté metszette. Boisdeffre tábornok lemondó levelét megküldte Cavaignac miniszternek. A levél következőleg szól:

„Miniszter úr! Épen most nyertem bizonyosságot arról, hogy a hirszolgalati iroda főnökébe, Henry alezredesbe helyezett bizalmam indokolatlan volt. Ez a feltétlen bizalom hozott engem abba a helyzetbe, hogy megtévesztve valónak jelentsek ki egy olyan okiratot, mely valótlan volt és hogy azt, mint valódit, terjeszsem ön elé: ily körülmények között bátorodom kérni, hogy szolgálatom alól fölmenteni méltóztassék.“

A hadügyminiszter úgy véli, hogy Boisdeffre vezesse most a tárgyalásokat. Boisdeffre köszönetet mondott a miniszternek, hogy loyálisát elismerte, de kívánsága mellett maradt. Utódjául Renard-t emlegetik.

Henry alezredes az öngyilkosságot délután öt órakor követte el. A „Rappel“ írja, hogy három órakor egy tiszt jelent meg Henrynél. Egy óra hosszat beszélt vele, egyuttal megparancsolta a börtönfelügyelőnek, hogy az alezredest, ki egy jelentés készítésével volt elfoglalva, ne háborgassák. Öt órakor a börtönőr az alezredest mozdulatlanul fekvő holtan találta.

A „Matin“ azt írja, hogy Henry alezredes több levelet hagyott hátra, a hadügyminiszterhez, Boisdeffrehez és a feleségéhez címezve.

Faure elnök havrei utját elhalasztotta.

Több lap megtámadja Cavaignacot, mert elmulasztotta az óvintézkedéseket, hogy az öngyilkosságot megakadályozzák. Több lap, mely eddig a vezérkar szolgálatában állott, ma a Dreyfus-pör revíziója mellett szállt sikkra. A „Gaulois“ tudni véli, hogy Zurlinden több tábornokkal a revíziót kívánja.

Henry öngyilkosságát a következőképp követte el:

Kedden este tartóztatták le. Megengedték neki, hogy haza mehessen és feleségétől s ötéves gyermekétől elbucszúhasssék. Henry lakásán néhány toalett tárgyat vett ki a szekrényből s azokat kisebb utazó táskába rakta. A tárgyak közt egy éles borotva is volt. A bucsuzás rövid és nyugodt volt.

— Tudod, hogy tiszta a lelkiismeretem és hogy semmivel sem vádolhatom magamat.

Igy szólt Henry a feleségéhez.

Ekkor azonban már Henry beismerő vallomást tett büntettéről Cavaignacnak.

Henryt a „Mont Valerien“ egy szűk cellájába vitték. Átkutatták ruháját; mindent elvettek tőle, amit zsebében találtak, csak a táskát hagyták nála, melyre szükség volt, mivel toalett-cikkek voltak benne.

Henry reggel korán kelt fel s izgatottan járkált cellájában egész délelőtt. Délután három órakor egy vezérkari tiszt jelent meg nála, ki egészen négy óráig nála volt cellájában. Eltávozásakor a tiszt azt mondotta az őrnök:

„Ne zavarja most az alezredes urat, mert dolga van!“

Mikor az őrt álló katona ezután egy órával a cellába lépett, borzadva látta, hogy a fogoly keresztülvágott nyakkal fekszik egy vértócsában. Vére még folyt tántogó sebéből, de az élet már kiköltözött testéből.

Mellette feküdt a borotva, melylyel oly erővel vágta át nyakát, hogy az valamennyi nyakerét keresztülszelte.

— Lepsényi ellen választói. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Letenye község most legutóbb tartott közgyűlésén ki-mondotta, hogy Lepsényit elítéli és szegyenlik, hogy az ő képviselőjük.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, szept. 1.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 8.36; későbbi szállítás: —. —
Tengeri, szep.: 4.45; őszre: 5.18. — Rozs, őszre: 6.68. — Zab, őszre: 5.34.

Az értéktőzsdén az áruk a következők: Osztrák hitelrészvény: 359.90. — Magyar hitelrészvény: 395.75 — Államvasut: 356.25

Szerkesztői üzenet.

Jogász. Az iskolaszék már úgy is a terv ellen foglalván állást, cikke tárgytalanná vált.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1898. évi augusztus hó 29-én s köv. napjain elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben-hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: Tóthossy Béla.

- V. 1483. Scholl Erzsébet — özv. Poschek Károlyné s t. öröks. — hh.
1696. Gruner István — Szabó Zsuzsanna házass. felb. — hh.
1697. S. Takács Zsuzsanna — Vaszari József házass. felb. — mv.
1743. Hajdinák József — Mihálovits Teréz házass. felb. — hh.
1744. Kienle Márton — Enn Anna házass. felb. — rmv.
1745. Schmidt Mária — Pácsi Hugó > > — hh.

Előadó: Kaufmann Nándor.

- V. 1555. Füstös József s n. — Füstös István s t. ing. birt. — rend.
1749. Dr. Székely Ede — Wick Jakab s t. 100 frt. — rend.
1960. Waldner Henrik csődügye. — ms.
2071. Döry Jenő — Georgievics Tivadar s t. végr. felfüg. — hh.
2103. Kann Ármin és fia cég — Weisz Ferenc s fia cég csődügye. — mv.
III. 2061. Első magyar gazdasági gépgyár — Kun Anna s t. vér. — vu.
2062. Morschauer Katalin s t. — Müller Jakab tulajd. igény. — hh.
2113. Csesznák József — Spilek Mária s t. birói letét. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: Rökk Gyula.

- V. 1589. Jekisa Anna — Jekisa Julianna törv. oszt. rész. — hh.
1594. Szakos József — Bogár György ing. tjog. — fo.
1725. Tomisa János s t. — Baksa István s t. ing. birt. — rend.
III. 2088. Tomisa János s t. — Pintér János s t. zárlat. — rend.

Előadó: Graff Károly.

- III. 1671. özv. Herczeg Ignáczné és fia — Csikvári Vendel s t. végr. — hh.
1678. Bertics Gyokó s t. — Schwarcz Manó zjog törtl. — rend.
1679. Popovits Peró — Schwarcz Jakab zjog törtl. — rend.
1680. Magyar országos központi takptár — Varga Antal felszól. — fo.
1700. Kreth János — Tóth István örökösei zjog bek. — hh.
1828. Göllei Ferencné — Fodor Gyula végr. — mv.
1839. özv. Meszlényi Lajosné s t. — Waldner Henrik s t. végr. — hh.
2009. Csapits Germán — Wallenstein Ármin végr. — mv.
2075. Tromposch Józsefné — Scheidl Lajos s n. bizt. végr. — mv.
2115. Fischer Gusztáv — özv. Österreicher S. Jenőné végr. — rend.

Előadó: Zsabokrszky Ferenc.

- III. 1668. Csurgoi ev. ref. főgimnázium — Andorka Gyula örök. végr. — rend.
1669. Dr. Schlesinger Ernő — Kálmán János végr. — ms.
1693. Simon Simon — Simon Mihály végr. — mv.
1764. > > > > > — rend.
1694. Simándi Kovács György s t. önkényes ár. — hh.
1698. Pécsi takptár s t. — Haberenyi Pál s n. végr. — mv.
1712. Kássádi András — Géczi József végr. — mv.
1729. Mautner József — özv. Pollák Klára végr. — rend.

1734. Kir. kincstár — Molnár Lászlóné végr. — hh.
 1785. Kir. orsz. szab. pamut-fonó és szövő-gyár —
 Nikolics Vazul végr. — hh.
 1760. Mócsi Mihályné s t. — Szászi István végr.
 — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 2081. Varga István lopás. — hh.
 2082. Teuer Istvánné » — hh.
 2083. Wolf Mari s t. » — hh.
 2084. Jelinek István s t. » — mv.
 2038. Káplár Ferenc s t. lopás. — hh.
 2054. Babodi Lőrinczné » — rend.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1132. Ifj. Vajdics József sajtórendőri vétség. — mv.
 1276. Wiener Miksa s t. többrendbeli büntett. — hh.
 1289. Schwarzenberg Ignáczné sikk. — hh.
 2350. Sós Imre org. hat. ell. erősz. — hh.
 III. 1374. Zsolnai Vilmos s t. könnyű t. sért. közcs.
 ell. kih. — rend.
 1399. Kovács Zsuzsa becs. sért. közcs. ell. kih. —
 rmv.
 1416. Toplek Imre » » » —
 rend.
 1446. Stier Ferenc s t. sikk. — ms.
 1496. Réter József lopás. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1898. évi szeptember hó 5. s köv. napjaira.

I. Polgári tanács.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 1395. Horváth József s t. — özv. Farkas Farkasné
 1800 frt.
 1742. Ifj. Kerner József s t. — özv. Kerner Má-
 tyásné öröks.
 1748. Bátor József — Varga Anna házass. fölb.
 1800. Pfeifer Zsuzsanna — Lasitz Fülöp » »
 1893. Boczor János — Marosi Éva » »
 1905. Bereczk Irma — Vargha Béla » »
 III. 2226. Özv. Szélesi Jánosné — Szélesi Katalin zárlat.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1804. Hidasd község — Zsolnay Vilmos szerződ.
 érvényt.
 2155. Klein Lázár — özv. Császár Józsefné 125 frt.
 2171. Stern László csődnityás.
 III. 2144. Első magyar gazdasági gépgyár — Grünfeld
 Samu végr.
 2154. Klein Lázár — özv. Császár Józsefné bizt.
 végr.
 2158. Polgár Józsefné — Wolsinszky Emilné végr.
 2168. Özv. Schleicher Józsefné s t. — Virág Dávid
 s n. végr.
 2172. Kk. Tomisa István s t. — Baksa István s t.
 zárlat és végr.
 2213. Letenyi takptár — Kovács János s t. bizt.
 végr.

II. polgári tanács.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 1730. Holovics Pál — Szabó Zsuzsanna zjog. előj.
 1731. Márcz János s n. — Lux Henrik szolgalm.
 bek.
 1736. Patzák Terézia — Patzák Ágoston zjog. előj.
 1761. Fritz József — Maár János s t. ellenmondás.
 1762. Petrov György s t. — Perisin Jula »
 1864. Patzák Terézia — Patzák Ágoston zjog. bek.
 2019. Wanka Elek s t. — Knezevits Stipó végr.
 2030. Fischel Sándor — Dolencsik Mátyás »
 2060. Ráth János s n. — Siklós nagyközség s t.
 végrehajtás.
 2097. Kucsebár Ádám s n. — Krizsován István
 végrehajtás.
 2132. Dr. Dombosi Mór — Török Elemér s n. végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 1737. Dr. Schlesinger Ernő — Teleki József végr.
 1768. Tamási takptár s t. — Brányi Mihály s t.
 végreh.
 1833. Tamási takptár s t. — Brányi Mihály s t.
 végreh.
 1832. Özv. Herczeg Ignácné és fiai — Brányi Mi-
 hály s t. végr.
 1809. Szautter Gusztáv — Popovics Fülöp végr.
 1829. Muraközi takptár — Ruzsics Mihály »
 1852. Zlatarics Vinkó s t. — Zlatarics Fülöp »
 1882. Dr. Bók Zalán Lajos — Krausz Károlyné
 végreh.
 1977. Pirnitzer József és fiai — Geiger Gyula végr.
 2096. Gocza János — Kuneer József végr. mszünt.
 2135. Ifj. Csorba Ede — Bürgner Albert s n. végr.
 2139. Bús Lajosné s t. — Sipos Matild végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bócz Alajos.*

- V. 2079. Huszti János becs. sért.
 2133. Kesi Kósa Remus s t. magán. ell. erősz.
 2134. Czuppon Károly s t. k. t. sért.
 2135. Gersei Anna s t. lopás.
 2136. Kovács József
 2587. Keresztes Ferenczné s t. lopás.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 1452. Czebei Péter halált ok. suly. t. sért.
 1456. ifj. Fata Ferencz ham. eskü.
 1615. Gaszner Péter s t. magán. ell. erősz.
 1622. Jakovitska Bernát s t. több rend. lopás.
 1625. Fleischmann Mihály lopás.
 1640. Kis János s t. »
 2625. Kolompár Szalai Ferenc s t. lopás.
 2628. Bene Adám gyilk.
 2634. Horváth Péter gyujt.
 III. 1510. Balázs Vendel s t. sikk.
 1549. Vidolovits Mátyás s t. sért.
 1591. Visnyei Mihály » »
 1618. Kis Takács Andrásné id. ing. jogt. rong.
 1682. ifj. Horváth Antal s t. sikk.
 2162. Matics Sztipó lopás s t. sért.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

 10.000.

Kölcsön a valódi becsérték háromnegyed részéig 20-60 év közötti időre készpénzben. Birtokos felmondhat, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonyolítás leg-
 rövidebb idő alatt.

— Convertálás bélyeg- és illetékmentes. —
 — Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis: telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv másolat. 40494

Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet.
Budapest, Váci-körút 39.

Intézetünk az egyedül, mely az ország minden megyéjében, halóságok és a legbiztonságosabb földbirtokok által olcsón és gyorsan ajánlja.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy **szikviz-gyáramat** a közel-
 multban feltalált

„Favorit“

Syfon fejekkel ellátott szikvizes üvegekkel is felszerelvén, azokat mint a közegészségre nagyfontosságukat, forgalomba hoztam. A „Favorit“ fejekkel ellátott szikvizes üvegeknek előnye különösen abban áll, hogy eleje vétezik a csövön keresztül való ivásnak — ami a régi Syfonos üvegeknél lehető volt — s ezzel a csöveknek ragályos megfertőzése megakadályoztatván, a „Favorit“ fejekkel ellátott Syfonos üvegekből a szikviz teljes megnyugvással élvezhető.

Midőn még tudatnám, hogy megrendeléseket gyógyszeráramban (Ferenciek-utca 1. sz.) elfogadok, újból is felhívom a n. é. közönség becses figyelmét a nagyfontosságú ujításra.

Tisztelettel

Sipőcz István

gyógyszerész.

Hirdetések jutányos áron vétetnek föl kiadóhivatalunkban.

Allandó nagy

Butor-kiállítás

Pécsett, Király-utcza és Széchenyi-tér sarkán

a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben

Mindennemü asztalos és kárpitozott butorokból

**Ebédlők
 Hálósobák
 Uri szoba
 Salon és
 Boudoir berendezések.**

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó árak.

Ugyszintén Angol és mindennemü I. rangú gyártmányu

kerékpárok (bicykli)

raktára.

FRIEDMANN KÁROLY és GÜNSBERGER

nagy-kanizsai villamos üzemü butor gyáranak raktárában.